

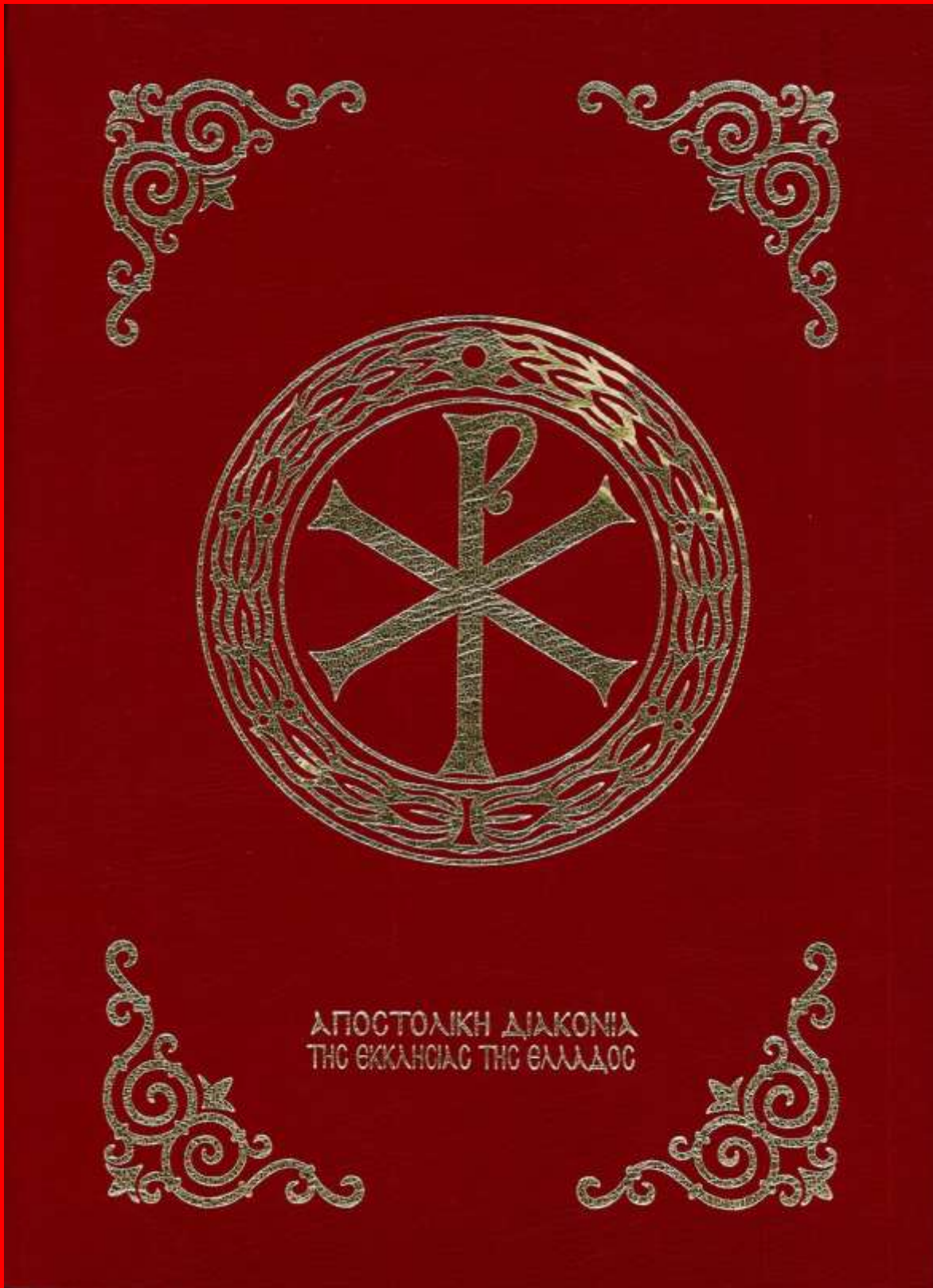
TEZAUUR LITURGIC

12 APRILIE

**SLUJBA
SF. CUVIOS
ACACHIE
DE LA
KAVSOKALIVIA-
ATHOS**

ATENA, 2020

12 ΑΠΡΙΛΙΟΣ ΑΚΑΚΙΟΣ ΟΣΙΟΣ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Πατέρων Ἀκάκιε, σὺ Ἰησοῦν τὸν Θεόν, ἀγαπήσας θερμότατα, τούτῳ ἠκολούθησας, ἐκ νεότητος πάνσοφε, ἕως οὗ ὄλον αὐτὸν εἰσήγαγες, ἐν τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν καρδίᾳ σου· εὗγε τοῦ πόθου σου, δι' οὗ ἔζησ πάντοτε σὺ ἐν Χριστῷ, καὶ ἐν σοὶ ἀνάπαλιν, ἔζη αἰεὶ ὁ Χριστός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, πῶς ἐν ὑστέροις καιροῖς, τὸ αὐτὸ Πνεῦμα Ἅγιον, ὃ πάλαι ἐφώτισεν, Ἀποστόλους ἐν χάριτι, καὶ διδασκάλους, κόσμου πεποίηκε· τοῦτο φωτίσαν, καὶ σὲ πανόλβιε, ἥλιον λάμποντα, δείκνυσι τοῖς πέρασι καὶ ὁδηγόν, πολλῶν καὶ διδάσκαλον, θεοσοφώτατον.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ Σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκε· Σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα, τοὺς ἐμὲ νῦν δοξάζοντας, ἀντιδοξάζω καὶ μετὰ θάνατον, καὶ ἐμφανίσω, αὐτοῖς τὴν δόξαν μου· ὃ οἶα χάριτος! Τοῖς Σοῖς δούλοις δέδωκας παμβασιλεῦ! Καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, συμμετασχεῖν αὐτῆς.

Τῷ γλυκεῖ βέλει κεντούμενος, θείας ἀγάπης σαυτὸν, τῆς πατρίδος ἐμάκρυνας, συγγενῶν προσπάθειαν, καὶ μητρὸς σχέσιν ἔρριψας, πλοῦτον καὶ δόξαν κενὴν ἐμίσησας, εἰς τὰς ἐρήμους χαίρων κατώκησας· Πάτερ Ἀκάκιε, εὐλογῶν τὸν Πλάστην σου διὰ παντός, τούτῳ συνενούμενος, ἡμῶν μνημόνευε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τῶν ἐν Ἄθῳ ἀσκουμένων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν συνέλθωμεν, εὐχαριστήριον ὕμνον τῷ Θεῷ προσφέροντες εἰπώμεν· δόξα τῇ περὶ ἡμᾶς οἰκονομίᾳ Σου φιλάνθρωπε Κύριε, ὅτι τοῖς Σοῖς πλουσίοις χαρίσμασι καταγλαῖσας, καὶ τῷ Σῷ φωτὶ καταυγάσας, τὸν θεράποντά Σου Ἀκάκιον ἐχαρίσω ἡμῖν, φωστῆρα τῶν ἐσκοτισμένων, ὁδηγὸν τῶν πεπλανημένων, ἀλείπτῃν τῶν μοναζόντων, καὶ κέντρον τῶν ἀμελούντων, δι' οὗ διδασκόμεθα ζητεῖν ἀεὶ, δι' ἐπιστροφῆς καὶ μετανοίας, τὸν ἀρράβῳνα ἐντεῦθεν λαβεῖν, τῆς τελείας ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύσεως· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἀξιώσον, εὐχαῖς αὐτοῦ διὰ τὸ μέγα Σου ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τῶν μοναστῶν, χορεῖται συνελθόντες, ἐν ὕμνοις ἐπαξίοις, τιμήσωμεν συμφώνως, τὴν μνήμην τοῦ τρισμάκαρος.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Δένδρον Δαβιτικῶς, ἐξήνθησας παμμάκαρ, ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου, κατάκαρπον ὑπάρχον, ταῖς ἀρεταῖς Ἀκάκιε.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Εὔρες ἐν οὐρανῷ, τὰς ἀμοιβὰς τῶν πόνων, τῶν ἀρετῶν σου Πάτερ, αἰεὶ συνεπαγάλλη, τοῖς τῶν Ὁσίων τάγμασι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Σκέπη Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε, μὴ παύση δυσωποῦσα, μετὰ τοῦ Ἀκακίου, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων Σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Θαβωρείου φωτὸς ἐκζητῶν τὴν λαμπρότητα, ἐν τῷ Ἄθω βιώσας ἀνεπαύσω πληρώτατα· Ἀκάκιε, Ἀγράφων τέκνον τὸ σεπτόν, ἀγλάϊσμα ὁσίων τὸ φαιδρόν· ὅτι εὐχαῖς σου καὶ ἀγίαις διδαχαῖς Μάρτυρας νέους καὶ ὁσίου ἀθλητὰς ἀνέδειξας. Δόξα τῷ σὲ αὐγάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ μεγαλύναντι, δόξα τῷ δείξαντί σε ἐν παντὶ διδάχον ἔνθεον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου λαβὼν ἐπ' ὤμων σου, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλος κατηκολούθησας, καταφρόνησας ἐπιγείων τὴν ἀπόλαυσιν, πόθῳ τρωθεὶς σου τὴν ψυχὴν, ἐκ νεότητος σοφέ, ἀσκήσας καλῶς ἐνταῦθα· Ἀκάκιε θεοφόρε, ταῖς πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις, ἡμᾶς συντήρησον.

*Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς ἡ Θεοτοκίου.
Ἀπόλυσις.*

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ' τῆς Ἑορτῆς καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προέφη τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον, τοῖς Μαθηταῖς καὶ ὑπέσχετο, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ λείψει αὕτη, γενεὰ ᾧ φίλοι μου, ἕως τῆς συντελείας καὶ γὰρ ἐν σοί, μάκαρ πεπλήρωται, ἐν τῷ Ἄθῳ νῦν ἐξέλαμψας, ἀστραπαῖς τῶν σῶν πόνων Ἀκάκιε.

Πάτερ Ἀκάκιε Χριστοῦ, σὺ ἐδείχθης ἄριστος, δοῦλος πιστὸς καὶ ὑπήκοος, καὶ γὰρ ὡς ἄπλαστον, καὶ ἀπλοῦν παιδίον, αὐτῷ ἠκολούθησας, δυνάμει τῆ αὐτοῦ δυναμούμενος· Ὄν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Ἀκάκιε σαφῶς, ἀπύλωτα στόματα, κακίστης ὕδρας ἐνέφραξας, πολυκεφάλου τε, δυτικῆς ὄφρυος, ἐν τῇ πολιτείᾳ σου, ὡς ἥλιος ἡμῖν ἐξανέτειλας· δι' ὃ νῦν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, ὡς ἕαρ εὐφρόσυνον, ἡ παμφαῆς καὶ ἐπέραστος μνήμη τοῦ ἁπλανοῦ ὀδηγοῦ, φωστῆρος δίκην, Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, διώκων τὴν κατήφειαν, τοῦ βαρυτάτου χειμῶνος τῶν πειρασμῶν, ἀπερχομένων ἡμῖν, διὰ τῶν παθῶν· δι' ὃ ὡς πάλαι καὶ νῦν, ἰλαρῶς μοι φάνηθι Πάτερ, καὶ γλυκείας σου ἀκοῦσαί μοι φωνῆς, ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενου τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῦς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ

έδοκίμασεν αυτούς, και ώς όλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς. Και έν καιρῶ έπισκοπής αυτών αναλάμπουσι, και ώς σπινθήρες έν καλάμη διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τους αιώνας. Οί πεποιθότες επ' αυτόν, συνήσουσιν αλήθειαν, και οί πιστοί έν αγάπη προσμενοῦσιν αυτῶ· ότι χάρις και έλεος έν τοίς όσίοις αυτου και έπισκοπή έν τοίς εκλεκτοίς αυτου.

Σοφίας Σολομῶντος τῶ ανάγνωσμα. (Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, εάν φθάση τελευτηῆσαι, έν αναπαύσει έσται. Γήρας γάρ τίμιον ου το πολυχρόνιον, ουδέ αριθμῶ έτων μεμέτρηται. Πολιά δε έστι φρόνησις ανθρώποις, και ήλικία γήρως βίος ακηλίδωτος. Ευάρεστος Θεῶ γενόμενος, ήγαπήθη· και ζών μεταξυ άμαρτωλών, μετετέθη. Ηρπάγη, μη κακία αλλάξη σύνεσιν αυτου, ή δόλος άπατήση ψυχήν αυτου· βασκανία γάρ φαυλότητος άμαυροῖ τα καλά, και ρεμβασμὸς επιθυμίας μεταλλεύει νοῦν άκακον. Τελιωθεις έν όλίγω, επλήρωσε χρόνους μακρούς· άρεστή γάρ ήν Κυρίῳ ή ψυχή αυτου· δια τουτο έσπευσεν εκ μέσου πονηρίας. Οί δε λαοί ιδόντες και μη νοήσαντες, μηδε θέντες επί διανοία το τοιοῦτον, ότι χάρις και έλεος έν τοίς όσίοις αυτου, και έπισκοπή έν τοίς εκλεκτοίς αυτου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσεται τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονάς· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Λιτή. Ἦχος α'.

Δεῦτε τῶν μοναστῶν καὶ μιγάδων τὰ συστήματα, τελετὴν ἐόρτιον συγκροτήσαντες σήμερον, δόξαν

ἀναπέμψωμεν Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, τῷ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν καὶ πάντων εὐεργέτη· τῷ φωστῆρας ἐπὶ γῆς ἀναδείξαντι, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἡμῶν, τοὺς ἐνταῦθα λαμπρῶς ἀσκήσαντας. Οὗτοι γὰρ οἱ τρισόλβιοι, ἀνδρικῶς καὶ γενναίως, τὴν φύσιν ἐκβιασάμενοι, ὑπερφυεῖς ἀγῶνας ἐτέλεσαν· καὶ ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενοι, τὴν ὁδὸν τῆς ἀσκήσεως, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἡμῖν ὑπέδειξαν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, νικηταὶ γεγόνασι τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ τὰς πολυπλόκους παγίδας αὐτοῦ, εἰς τέλος συνέτριψαν. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μεταστάντες, προστάται καὶ ἀντιλήπτορες ἡμῶν, ἐν πᾶσι καὶ διὰ παντὸς ἀναδείκνυνται. Πέτρος ὁ Θεῖος καὶ πάντων κορυφαῖος, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ σοφῷ ποιμενάρχη, Μάξιμος ὁ μέγας, καὶ σὺν τούτοις, Νήφων ὁ θαυμάσιος, Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης, καὶ ὁ θεοφόρος Ἀκάκιος, οὗ καὶ τὴν μνήμην σήμερον ἐπιτελοῦντες κράζομεν· θειότατοι Πατέρες ἡμῶν, τὸ ἡμέτερον καύχημα, οἱ ὁδηγοὶ καὶ ἔφοροι μὴ ἐλλίπητε δεόμεθα, τοῦ ἐπισκέπτειν ἕσασί, ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους, λυτρούμενοι ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ συμφορῶν τοῦ βίου, ὡς παρρησίαν ἔχοντες, ἱκετεύσατε τῷ Σωτῆρι Θεῷ, σὺν τῇ πανάγῳ Θεοτόκῳ, τῇ Κυρίᾳ καὶ Ἐφόρῳ τοῦ Ὁρους, ἰλασμὸν καὶ φωτισμὸν, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, καὶ ἐπικαλουμένοις τὴν ὑμῶν βοήθειαν παμμακάριστοι.

Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ Ἀκάκιε, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, καὶ Χριστοῦ τὰς ἐντολάς, τηρήσας ἀκλινῶς ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκομίσω παρ' αὐτοῦ, χαρισματῶν ἐνέργειαν, δι' ὧν ἔπιεσας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων, καὶ σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἐπιμλεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. Ὅθεν σοῦ δεόμεθα καὶ ἡμεῖς, φιλοστοργότατε Πάτερ, οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι καὶ νεωκόροι σου, οἱ ἐνταῦθα παραμένοντες, πόθῳ θείῳ καὶ φίλτρῳ τῷ σῷ, ὡς τῷ θείῳ φωτὶ νῦν ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὰ τῆς ψυχῆς ἐφόδια, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Ἦχος δ'.

Ὅσιε Ἀκάκιε, θείῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν βαλλόμενος, καταλιπὼν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τερπνὰ καὶ ἐπίκηρα, ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ σπηλαίοις τοῦ Ἄθω παρώκησας, ἔνθα τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας διήνυσας, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος, ἀνευδότης παλαιῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τὰς ἐπινοίας μὲν αὐτῶν κατὰ κράτος ἐτροπώσω, τοὺς δὲ ἰδρωτὰς τῶν πόνων σου, ὡς εὐῶδες μύρον, τῷ Κτίστη Θεῷ προσενεγκῶν, ἀντεβραβεύθης παρ' Αὐτοῦ Βασιλείαν οὐράνιον. Διὸ ἱκετεύων, μὴ παύσει ὑπὲρ ἡμῶν, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σαρκωθέντι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείναντι, καὶ ἀναστάντι ἐν δόξῃ, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν καὶ Θεῷ τῶν ὅλων, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν τοῖς

ἀμαρτωλοῖς· σὲ γὰρ προστάτην, διὰ βίου παντός, καὶ μεσίτην πρὸς αὐτὸν κεκτήμεθα.

Ἦχος πλ. α'.

Ὡ μακαριώτατοι καὶ θεοφόροι Πατέρες, οἱ ἐνταῦθα θεοφιλῶς ἀσκήσαντες· τί ὑμᾶς κατ' ἀξίαν ἐπαινέσεται; ὑμεῖς γὰρ τῷ θεῷ ἔρωτι τῆ καρδία φλεγόμενοι, μετέστησε τοῦ κόσμου, ατελιπόντες ἅπαντα, πρὸς τὸν ἐρημικὸν ὄξυδρομήσατε τοῦτον χῶρον, ἔνθα παραγενόμενοι, τὸν σώζοντα ἡμᾶς Θεόν, ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐξεζητήσατε ὀλοψύχως, καὶ αὐτῷ ἀκολουθοῦντες, παντοιοτρόπως τὸ σῶμα κατετήξατε, καὶ τὰ πάθη νεκρώσαντες, ἐν νηστεία ἐπιμόνω καὶ προσευχῇ ἀδιαλείπτω, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, ἐν ὑπομονῇ καὶ ταπεινώσει, ἐν ἀγάπῃ καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσι, τῇ παντελεῖ ἀκτημοσύνῃ· δι' ὧν τὸ πνεῦμα ἐζώωσατε καὶ ἐπὶ γῆς ἐν σαρκὶ βαδίζοντες, ἐν οὐρανοῖς τῷ νοῖ διὰ παντὸς ἀυλιζόμενοι, καὶ Θεῷ συνενούμενοι, ἔζητε ἐν Χριστῷ. Διὸ καὶ μετὰ θάνατον αὐτῷ συμβασιλεύετε, εἰς αἰῶνας ἀπεράντους· παρρησίαν οὖν ἔχοντες, πρεσβεύσατε δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων, τοῦ δωρηθῆναι φωτισμόν, ταῖς ἡμῶν διανοίαις, καὶ νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, ἀκολουθήσωμεν δὲ τοῖς ἴχνεσιν ὑμῶν, ὅπως λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ ἄφεσιν πταισμάτων, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σου, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἀκάκιε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, χαρμονικῶς

ἐορτάζομεν σήμερον. Οὗτοι γάρ, τὸ πνεῦμά σου βλέποντες ἐν φωτὶ ἀϋλῶ ἐξαστράπτουν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀυλιζόμενον, ὕμνον ἄληκτον τῷ πάντων Ποιητῇ καὶ εὐεργέτῃ Θεῷ ἀναμέλπουσιν. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἀνάξιοι, τὴν θείαν κάραν σου ἔχοντες καὶ κατασπαζόμενοι, τὸν ἁγιασμόν ἐξ αὐτῆς ἀρυόμεθα, ψυχῆς τε καὶ σώματος ὅθεν, εὐφροσύνης πνευματικῆς, τὰς καρδίας πληρούμενοι βοῶμέν σοι· πάρεσο καὶ νῦν ἀοράτως, μετὰ πάντων τῶν Ὁσίων, τῶν ἐνταῦθα λαμπάντων, ἐπίσκεψε διὰ παντὸς τὴν ποιήμνην σου ταύτην, ἣν συνήγαγες Πάτερ, λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ παντοίων κινδύνων, μὴ χωρισθῆς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ καὶ ὁδηγός, ὅτι σοῦ ἐσμεν ποιόνιον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ νέος Πάτερ Μωσῆς, ὁ ἀνελθὼν εἰς γνόφον μάκαρ τὸν ἄδυτον, εἰς ὄρος τῆς ἀπαθείας, δι' ἀρετῆς ἀκραιφνοῦς, καὶ ἰδρώτων Ὁσιε τῶν ἔργων σου, ἐκεῖθεν ἀνέλαβες, τὰ πυξία τῆς χάριτος, ἐξ ἀκενώτων, θησαυρῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἐδίδασκες τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας· ὅθεν καὶ νῦν Ἀκάκιε, αἰτῶ σε πρεσβείαις σου, ῥῦσαι ὡς ἔχων ἀξίως, τὴν παρρησίαν ἀδίστακτον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, νεοφανῶν ἢ δυάς, Μάρτυς Παχώμιε
Ἀκάκιε Ὅσιε, ὑμεῖς γὰρ τοῦ ἀντικρίστου, τὴν κεφαλὴν
κραταιῶς, καὶ πανσόφως ὄντως συνετρίψατε, θηρία
ἀνήμερα, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἃ Θεολόγος ἐν
ἐκστάσει ἐώρακε, πολυκέφαλον, τοῦ Μωάμεθ τὸ
σύστημα, ἄλλον πάλιν δεινότερον, ἀρνίον δικέρατον,
Πάπας ὁ κάκιστος οὗτος, οὗς ἀναλώσει ὁ Κύριος,
διστόμω ῥομφαίᾳ, καὶ ἡμᾶς τῆς λύμης οὕτω ταχέως
ρύσοιτο.

*Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν
ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Ὅλως, πεπωρωμένος τὸν νοῦν, ἐσκοτισμένος τὴν
ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οὐ τρέμω τὴν καταδίκην, οὐ τῆς
γεέννης τὸ πυρ, ἀλλὰ χείρων μᾶλλον ὑποσύρομαι,
κακῶς ὡς αἰχμάλωτος, ἀπωλείας εἰς βάραθρα, καὶ
κοῖρος ὥσπερ τῷ βορβόρῳ ἐνήδομαι, ὃ τίς γένομαι,
ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος; Δεῖξον τὴν ἀκαταίσχυντον,
πρεσβείαν σου Ὅσιε, νῦν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκ λάκκου,
ταλαιπωρίας ἀνάγαγε, ψυχὴν τὴν ἀφρόνως,
παροργήσασαν τὸν φύσει Θεὸν μακρόθυμον.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, εὐφημήσωμεν τὸν
ἀπαθεία κεκοσμημένον, τοῖς ὑμνωδίοις ῥήμασι καὶ
ἠχητικοῖς μελωδήμασι, μεγαλύνομεν τὸν ἀγγελάρχην,
τὸν ἀφθονοπάροχον τροφοδότην, τὸν κορυφαῖον τῶν
ἀσκητῶν, τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ
εὐωδέστατον ἀκροθήνιον, τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ὁσίων, καὶ
δικαίων ὠραῖσμα, τὸ πάγχρυσον στόμα, καὶ

μελίρρυτον σάλπιγγα, τὴν χελιδόφωνον λύραν, καὶ μουσικόλαλον ἀηδόνα, τῆς πρακτικῆς σοφίας τὸν ἐραστήν, καὶ ἀρετῆς ἄσυλον ταμιοῦχον· τοῦτον τιμήσωμεν ἅπαντες, τὸ χαῖρε βοήσωμεν σὺν τῷ ἱεροσυλλόγῳ, Ἀκάκιε Ἅγιε, τῶν εὐσεβῶν ἢ ἀκρότης, τοῦ θεοῦ σκῆνους δεόμενοι, σοῦ τοῦ δικαίου, ἵνα τύχωμεν πλουσίως τῆς παρουσίας σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Θαβωρείου φωτὸς ἐκζητῶν τὴν λαμπρότητα, ἐν τῷ Ἄθῳ βιώσας ἀνεπαύσω πληρώτατα· Ἀκάκιε, Ἀγράφων τέκνον τὸ σεπτόν, ἀγλάϊσμα ὁσίων τὸ φαιδρόν· ὅτι εὐχαῖς σου καὶ ἀγίαις διδαχαῖς Μάρτυρας νέους καὶ ὁσίους ἀθλητὰς ἀνέδειξας. Δόξα τῷ σὲ αὐγάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ μεγαλύναντι, δόξα τῷ δείξαντί σε ἐν παντὶ διδάχον ἔνθεον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου λαβὼν ἐπ' ὤμων σου, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλος κατηκολούθησας, καταφρόνησας ἐπιγείων τὴν ἀπόλαυσιν, πόθῳ τρωθεῖς σου τὴν ψυχὴν, ἐκ νεότητος σοφέ, ἀσκήσας καλῶς ἐνταῦθα· Ἀκάκιε θεοφόρε, ταῖς πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις, ἡμᾶς συντήρησον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς ἢ Θεοτοκίου.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχου Λόγου.*

Νόμους θείους πληρώσας Πάτερ Ἀκάκιε, καὶ
μισήσας τὸ σῶμα ὡσπερ ἐπίβουλον, κατεπάλαισας
ἐχθρόν, ταῖς νηστείαις καὶ εὐχαῖς, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ,
χάριν ἀπάντων προστατεῖν, τῶν σὲ πιστῶς
προστρεχόντων, καὶ πόθῳ ἀνευφημούντων, τὴν ἱεράν
σου μετὰστασιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὸν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι' ἡμᾶς
τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τοῦτον ἰκέτευε
θερμῶς, τοῦ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν
θυμὸν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ σεμνή, ἀπὸ τῶν πίστει
τιμώντων, καὶ εὐφημούντων ἀπαύστως, τὴν
δυναστείαν καὶ τὸ κράτος Σου.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.*

Ἀμέσως τῷ Θεῷ, λειτουργῶν θεοφόρε, ἀκτῖνας
ιερῶν, μυστηρίων λαμβάνεις, καὶ κόσμου τὸ
πρόσωπον, καταυγάζεις τοῖς ἔργοις σου· ὅθεν
σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, καὶ
τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, θεόφρον Ἀκάκιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Φωτὶ Σῶν πρεσβειῶν, Θεοτόκε Παρθένε, φωτίσασα
ψυχῆς, τῆς ἐμῆς καὶ καρδίας, τὰ ὄμματα παράσχου
μοι, ἐν φωτὶ νῦν πορεύεσθαι, τῶν προστάξεων, τοῦ

φωτοδότου Υιού Σου, ἵνα μέτοχος, φωτὸς ἐκεῖ
χρηματίσω, ἀγνή αἰωνίζοντος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Ἡ μνήμη σου λαμπρῶς, παρ' ἡμῶν τελευτούμενη,
Ἀκάκιε Πατήρ, τῶν φιλοῦντων σε τέκνων, τὸν νοῦν
ἡμῶν κατηύγασε, καὶ καρδίαν πρὸς πλείονα, πόθον
ἤγειρε, τοῦ ἐναρέτου σου βίου, καὶ ἐθήρμανε, πρὸς
θεῖον ἔρωτα μάκαρ· διὸ ἡμῖν πρόστηθι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Παρθένος ἀληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθένε,
Παρθένος ἀληθῶς, ἐν τῷ τόκῳ Παρθένε, Παρθένος
ἀειπάρθενος, μετὰ τόκον διέμεινας· ὅθεν δέομαι, ὡς
ἡγεμῶν τῶν παρθένων, παρθενεύειν με, νοῖ ψυχῇ
σώματί τε, Παρθένε ἐνίσχυσον.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ
Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν
ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες

μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς
φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν
βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παρρήσιαν οὖν ἔχων ἐν τῇ
μνήμῃ σου, εἰρήνην αἴτησαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ὁσίου οὗ ἡ
ἀκροστιχίς: *Πρῶτον φέρω μέλισμα τῷ Ἀκακίῳ, σὸς
Ἰωνᾶς.*

Ὁδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πάντων ἀοράτων Ποιητά, καὶ ὀρατῶν ὑπεράρχιε
Κύριε, φύσις ἡ ἀκήρατος, σὼν οἰκτιρμῶν ἀκτίσι με
καταύγασον, μέλποντα τὸν μέγαν, καὶ θεοφόρον
Ἀκάκιον.

Ῥημασι τοῦ θείου καὶ σεπτοῦ, Εὐαγγελίου πεισθεὶς
παναοίδιμε, πᾶσαν καταλέλοιπας τὴν σαρκικῶς,
παρεπομένην εὐνοίαν, καὶ δι' ἀπαθείας, Θεῷ ἠνώθης
Ἀκάκιε.

Ῥωφθης ἐνδιαίτημα Χριστοῦ, ὡς ἀγαπήσας Αὐτοῦ τὰ
σωτήρια, καὶ σεπτὰ προστάγματα, ὀλοσχερῶς
θεοφόρε Ἀκάκιε· ὅθεν δέομαί σου, κάμοι τὴν χάριν
χορήγησον.

Θεοτοκίου.

Τὴν ὑπερφυῶς τὸν τοῦ παντός, Δημιουργὸν καὶ
Δεσπότην κυήσασαν, δεῦτε μακαρίσωμεν πάντες
πιστοὶ, καὶ ἐκ ψυχῆς αἰτήσωμεν, τῶν ἡμαρτημένων,
τὴν ταχυτάτην συγχώρησιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος σοφέ, τὸν νόμον ἐξεκίνησε, τὸν φυσικὸν καὶ νόμον σε ἔδειξε, τῶν μοναζόντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, καὶ φωστήρα κράτιστον, ἀρεταῖς τὸν Ἄθωνα, φρυκτωροῦντα θεόφρον Ἀκάκιε.

Ναὸν τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ, γενόμενος Ἀκάκιε, τοὺς φοιτητὰς τοὺς σοὺς νῦν τὸν ὕμνον σοι, μετ' εὐλαβείας ἄδοντας ἔργασαι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἴκους ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ φωτὸς θεοῦ πλήρεις καὶ χάριτος.

Φυγὼν φυσικὸν Πάτερ θεσιμόν, τὴν ἔρημον τοῦ Ἄθωνος, ὑπερφυῶς εἰσέδυσ οὐ δαίμονας, οὐδὲ τὸν ἄσπονδον τούτων δήσας πόλεμον· διὰ τοῦτο εἴληφας, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, χαρισμάτων πληθὺν ὧ Ἀκάκιε.

Θεοτοκίου.

Ἐλπίς καὶ βοήθεια ἡμῶν, ὑπάρχουσα πανάχραντε, τῆς τῶν παθῶν κακίστης ἐξάρπασον, αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ἀλήκτου τρυφῆς, ἀπολαῦσαι πρέσβευε, τοὺς πιστοὺς οἰκέτας Σου, τοὺς ἀπαύστως ὑμνοῦντας τὸν τόκον Σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἡ πληθύς, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, καθορῶσά σε σοφέ, ὑπερφυῶς μετὰ σαρκός, ἀγωνιζόμενον κρύει τε καὶ ἡλίῳ, καὶ πάση συμφορᾷ ἀπομαχόμενον, καὶ δόξαν τῷ Θεῷ, τρανῶς ἀνέπεμπον, τῷ τοῖς πιστοῖς διδόντι κράτος, ἵνα τὴν τῶν

δαιμόνων νικήσει πληθύν· ἤς ῥῦσαι πάντας, ἡμᾶς
ἀτρώτους, σαῖς πρεσβείαις Ἀκάκιε.

Θεοτοκίου.

Τὸ μυστήριον τῆς Σῆς, κυφορίας Προφητῶν, θείῳ
Πνεύματι χοροί, μεμυημένοι Μαριάμ,
ποικιλοτρόπως ἐτράνωσαν τοῦτο Κόρη· λυχνίαν τε καὶ
στάμνον ὀνομάσαντες, καὶ ῥάβδον καὶ χρυσοῦν,
θυμιατήριον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν καὶ πλάκαν,
ὄρος δασὺ καὶ κατάσκιον, καὶ κεκλεισμένην, Παρθένε
πύλην, τῷ Θεῷ τηρουμένην.

Ῥδὴ δ'· Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ῥύεται δαιμόνων πονηρῶν σε πανάριστε, ὁ
παντοδύναμος Θεός, ὁ προειδὼς τῆς σῆς ψυχῆς, τὸν
πόθον τὸν ἀπειρον, καὶ τὰς αὐτῶν πληγὰς, νηπίων
τοξεύματα, ἀποδεικνύει Ἀκάκιε μέγιστε.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν κατορθωμάτων σου Ἄγιε, πόνων ὧ
δόξης ἣς περ νῦν, ἐπαπολαύεις ἰλαρῶς, Ἀγγέλοις ὦν
ὁμοδίαιτος, καὶ Ἄγίοις σύσκηνος, θαυματοφόρε
παμμακάρι Ἀκάκιε.

Μύστης ἐχρημάτισας τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, τοῦ
Παναγίου καὶ πιστῶν, ὑπάρχεις ὅλως ἀρετῆς, κανὼν
καὶ τύπος Ἀκάκιε, καὶ ἰατὴρ μωλώπων· ὅθεν
προσπίπτω σοι, πάσας κάμοῦ τὰς ὀδύνας
θεράπευσον.

Θεοτοκίου.

Λύσον μου Παρθένε τὰς σειράς, αἷς συνέδησεν,
ἀμαρτημάτων μου πληθύς, κακοβουλία τοῦ ἐχθροῦ,

καὶ μέτοχον ποιήσον τῆς χαρμονῆς· ἡς ἀπολαύει τὸ πλήρωμα, τῶν προσκυνούντων τὸν ἄχραντον τόκον Σου.

Ῥδὴ ε'. Θεὸς ὠν εἰρήνης.

Ἰδρύθη ἐν σοὶ τῇ καρδίᾳ σοφὴ, ἡ ἀκήρατος χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ θείας ἐπιστήμης σου ἐνέπλησε τὸν νοῦν, καὶ γέγονας παντοίων, κακώσεων θεόφρον, ἔλατῆρ ἀνίκητος, καὶ ἰατρὸς ψυχῶν Ἀκάκιε.

Σημείοις σε Χριστὸς σε δοξάσας ἐν γῆ, νῦν αὔλοισ δοξάζει σὺν τάγμασι, καὶ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ ὑπερθαύμαστον εἰς πόνων ἀμοιβήν, προστίθησι Πάτερ, ὃ μετὰ τῶν Ἀγγέλων, κατοπεύων ἀπαύστως, καὶ ἡμῶν μέμνησο Ἀκάκιε.

Μυεῖ σε Χριστὸς δι' ἀγίου αὐτοῦ, Ῥωμανοῦ τοῦ σοῦ φίλου καὶ Μάρτυρος, ἐχθροῦ σοὶ ῥαθυμεῖν ὑποβάλλοντος τοῦ δεινοῦ· ὅθεν ῥωσθεῖς ἐκείνου, τῇ θείᾳ ὀπτασίᾳ ἀόκνως διήνυσας τὸ πολυχρόνιον μαρτύριον.

Θεοτοκίου.

Ἁγίων Ἁγία Παρθένε ἀγνή, ἡ τεκοῦσα τὸν μόνον Πανάγιον, ἀγίασον τὸν νοῦν μου σπιλωθέντα τῶν δεινῶν, δαιμόνων ἐργασίαις, καὶ ζῆσαί με ἀγίως, καταξίωσον ἵνα, Σοῦ τῆς ἀγίας ἐπιτύχω χαρᾶς.

Ῥδὴ στ'. Τὸν Προφήτην Ἰωῆαν.

Τὸ ἀνέσπερον αἰεὶ, καθορῶν κάλλος Χριστοῦ, ὡς αὐτοῦ τῶν ἐντολῶν, πληρωτῆς ἀναδειχθεῖς, μνημόνευε, τῶν σὲ τιμώντων, Πάτερ Ἀκάκιε.

Ὡσπερ φοῖνιξ ἀρεταῖς, σὺ κατάκομος αἰεὶ,
διεδείκνυσο Χριστοῦ, ἐν καρδίᾳ τὸ γλυκὺ, Ἀκάκιε,
φέρων καὶ πρᾶγμα, ὄντως καὶ ὄνομα.

Ἀκραιφνῶς τῷ νοερῷ, συνωμίλεις μὲν ἐν γῆ,
καθωραΐζεις δὲ πᾶν, τὸ πιστῶς σοι προσιόν, Ἀκάκιε,
καὶ σωτηρίας, ἐκζητοῦν πρόσωπον.

Θεοτοκίου.

Κυβερνήτις μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀγνή, ἐν
πελάγει καλεπῷ, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ ἴθυνον,
πρὸς σωτηρίας, ὄρμον καὶ σῶσόν με.

Κουτάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀνεφάνης σήμερον, μέγας φωσφόρος, ἐν τῷ
στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Ἀκάκιος ὁ
τρισόλβιος, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐξαιρέτον ἄγαλμα

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐξείπη σου Πάτερ τὴν ὑπεράνθρωπον πολιτείαν;
ἐκαρτέρεις γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἄθωνος δι' ἔρωτα καὶ
πόθον Χριστοῦ ὡς στῦλος ἀκλόνητος. Ὅθεν, καὶ ὑπὲρ
αὐτοῦ πάγους καὶ νιφετοὺς καὶ πειρασμοὺς ὑπομείνας
παντοίους ἐφαλλόμενος αὐτὸν ἀνυμνολόγεις· διὸ
Ἀγγέλους ἐξέστησας, δαίμονας ἤλασας, ἀνθρώπους
πιστοὺς μὲν εὐφρανας, αἰρετικῶν δὲ τὰ ἀπύλωτα
στόματα ἔφραξας, Θεὸν τὸν στεφοδότην δοξάζοντας,
καὶ σοὶ τῷ στεφηφόρῳ τὰ ἐφύμνια προσφέροντας·
χαίροις, Ἀκάκιε, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ ἐξαιρέτον ἄγαλμα.

Συναξάριον.

Τῆς Β' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, ὁ Ὅσιος Ἀκάκιος ὁ Νέος, ὁ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος Σκήτει τοῦ Καυσοκαλυβίου ασκήσας, ἐν ἔτει 1730 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

*Πόνους ᾧ Πάτερ, σοῖς Θεὸν μεγαλίνας,
ἄφθαρτον αὐτός σοι, παρέσχετο κλέος.
Δευτερὴν δεκάτην Ἀπρίλιου γαίης ἀπαίρει Ἀκάκιος.*

Ῥδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Ἀκαίρου σὺ τρυφῆς ὑπεριδών, ὡς ἄϋλος βίον ἐπὶ γῆς ἀγγελικὸν ἔζησας· ὅθεν σοι Χριστὸς αὐτοῦ τὰς θείας δωρεὰς παρέσχετο, ᾧν μοι μετάδος, πιστῶν φωστὴρ Ἀκάκιε.

Καλλοναῖς τῶν πόνων ὠραιωθείς, προέβλεπες παίδων ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς, ἃς κατεφώτισας σοφαῖς διδασκαλίαις, προλέγων τὰ μέλλοντα, ὡς ἐνεσιῶτα σαφῶς Πάτερ Ἀκάκιε.

Ἰππηλατῶν ἐν σχήμασί ποτε, ἐπῆλθέ σοι πλῆθος δαιμονίων, ἀφιστᾶν πειρώμενον τῆς γλυκυτάτης θεωρίας, ἀλλ' ἀπῆλθε γέλωτος πλήρες, τῇ σῆι πρὸς Θεὸν πίστει Ἀκάκιε.

Θεοτοκίου.

ᾠ Παναγία Δέσποινα, ἀγνή Θεόνυμφε, βλέψον εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινόν, τὸν ἅπασάν μου τὴν ζωὴν ἐν ἀμελείᾳ καταναλώσαντα, καὶ μὴ ἐάσης ἰδεῖν τόπον βασάνου πικρᾶς.

Ὁδὴ η' . Ὅν φρίττουσι ἄγγελοι.

Σοῦ ἔχων ἀνύστακτον, ψυχῆς τὸν ὀφθαλμόν, ἐώρας
Ἀκάκιε σοφὲ μετὰ σαρκός, λαμπρὰς κατοικίας
κακουμένων νυνί, ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν
παμμάκαρ.

Ὁ νοῦν ὡς ὁ μέγιστος, ἐκέκτησο Χριστοῦ, σοφὲ
Παῦλος ἄρρητον ἐνταῦθα τὴν αὐτοῦ, δεξάμενον αἴγλην,
φωτίζοντα ἡμᾶς, ἔργων σῶν καὶ λόγων ἀπείρων
δαδουχίαις.

Σὺ βίον ἐζήλωσας, Μαξίμου τοῦ σοφοῦ· διὸ καὶ
ἠξίωσαι θεόθεν ὡς αὐτός, προλέγειν τὰ πόρρωθεν τῶν
σῶν φοιτητῶν, Ἀκάκιε Πάτερ, Χριστὸν ἀεὶ δοξάζων.

Θεοτοκίον.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα, Ἀδὰμ τοῦ κοϊκοῦ, Σωτήρα
κυήσασα πανάχραντε Θεόν, Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς
πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεῦσαι, ἀνίατα
νοσοῦσης.

Ὁδὴ θ' . Τὴν φωτοφόρου νεφέλην.

Ὡς γνήσιον Χριστοῦ δοῦλον, νυνὸ προβάλλομαι
πρέσβυν, ἔχων πληθὺν ἀμαρτιῶν, καὶ βοῶ σοι
παμμάκαρ, ἀποκοπὴν μοι τῶν χρεῶν, Ἀκάκιε
δώρησαι· καὶ ἄναψον, τῆς ψυχῆς μου τὸν λύχνον,
ἔσβεσμένον ἀμελείᾳ παντελῶς.

Νῦν σὺν Ἀγγέλοις Ἁγίοις, τῷ φοβερῷ τοῦ Θεοῦ
θρόνῳ, ὡς παριστάμενος ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου τὸν
αἶνον, πλέκουσιν αἴτησαι πολλῶν, χρεῶν τὴν διάλυσιν

καὶ λύτρωσιν, αἰωνίων βασάνων, καὶ ἀλήκτου Θεοῦ δόξης μετοχήν.

Ἄνιανοῖς τῶν παθῶν μου, περιπεσόντα ἀθλίως, δέομαι Πάτερ ἐκτενῶς, παρρησίαν ὡς ἔχων, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ἀνάνευσιν αἴτησαι, ὡσπερ τὸ πρὶν, ἐκ τοῦ κόσμου ἐδέξω, καὶ ἐνέδυσας στολήν τῶν μοναχῶν.

Θεοτοκίου.

Σῶμα ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ τὴν διοίκησιν τούτων, Σοὶ ἀνατίθημι ἀγνή, ἑκατέρῳ παράσχους, τὸ προσφορώτατον ὡς ἄν, ὀρθῶς διανύσας μου πρεσβείαις Σου, τὸν ὑπόλοιπον βίον, ἐπιτύχω ἀκηράτου Σου ζωῆς.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἄκακος ἀπλαστος πρᾶος, χρυσολαμπῆς ἀνεδείχθης, ἔνδον ὡς λύχνον φωτίζων, τοὺς μονοτρόπους τοῦ Ἄθω, φερωνυμίαν ἐκτήσω, Ἀκάκιε θεοφόρε.

Θεοτοκίου.

ἽΩ Δέσποινα Θεοτόκε, σπεῦσον βοήθει μοι τάχος, ἡ γὰρ ἀκμὴ τῆς ἀξίνης, ὡς ἄκαρπον ὀρρώδει με, ὁ δὲ λικμήτωρ τὴν καῦσιν, ὡς ἄχυρον ἀπειλεῖ με.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς ἐν τῷ Ἄθω Πάτερ ἐβίωσας, νηστείαις ἀγρυπνίαις, ὑμνωδίαις ἀπαύστοις, πτερώσας σου τὸ

ὄμμα τὸ τοῦ νοός, Θεοφόρε Ἀκάκιε, καὶ νῦν οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς, ἀνυμνῶν τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τῶν μακαρίων οἱ δήμοι νῦν συναγάλλονται, τῷ πνεύματί σου Πάτερ, τῷ ἀϋλῳ ἐν πόλῳ, ἡμεῖς δὲ οἱ σοὶ δοῦλοι τὴν ἱεράν, θείαν κάραν σου ἔχοντες, κατασπαζόμενοι πόθῳ ἁγιασμόν, ἐξ αὐτῆς ἀπολαμβάνομεν.

Ἰκετικῶς σοι βοῶμεν Πάτερ Ἀκάκιε, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Κτίστην τῶν ὅλων, καὶ πλάστην καὶ Δεσπότην τοῦτον ἡμῖν, σαῖς εὐχαῖς ἐξιλέωσαι, τοῖς ἐκτελοῦσι πιστῶς σου τὴν θαυμαστήν, καὶ πανίερον μετὰστασιν.

Ταῖς τῶν Ὁσίων Μαρτύρων πρεσβείαις Δέσποτα, τοῦ Ῥωμανοῦ τοῦ θείου, τοῦ σεπτοῦ Παχωμίου, σὺν τούτοις Ἀκακίου τοῦ θαυμαστοῦ, τὴν ζωὴν μου κυβέρνησον, καὶ τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον Ἰησοῦ, πρὸς ζωὴν τὴν αἰωνίζουσαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀκάκιον ἐπαινῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσομαι, ὅτι τὴν ὄντως εὐθειᾶν ἐπορεύθη τρίβον, καὶ τὰς ἐνύλους καὶ ματαίας διαγωγὰς παραδραμῶν, τὴν ἔρημον ὡς ἄλλον ἡλιοειδῆ θάλαμον, καὶ γαληνότατον ὄρμον ἐκκληρώσατο. Μένων ἐκεῖσε διατριβόμενος ἐν ὀσιότητι βίου καὶ ἀκακία διέσπευδε, καὶ ἡμῶν τούτου ἕνεκεν καθαρῶς ἐποπτεύει, μετὰ πότμον τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἐντυγχάνων ἀμέσως, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἐν ἀστραπηβόλῳ πόλῳ, χορεύων ἀπαύστως, γηθοσύνως ἀγάλλεται. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, συλλήβδην βοῶντες

δαβιτικοῖς ἄσμασι, τὸν ποιμενάρχην
στεφηφορήσωμεν· καῖρε Ἀκάκιε, λέγοντες, μοναστῶν
ἡ δόξα, καὶ μιγάδων ἀγλαΐσμα, ἀσκητῶν κλέος,
θεοφόρων Πατέρων τὸ καύχημα, γόνος Ἀγράφων καὶ
εὐσεβῶν γονέων τὸ βλάστημα· μὴ λίπης ἀδιαλείπτως
πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν εἰλικρινεῖ καὶ ἀμώμφ
πίστει τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν τῆς ἡσυχίας καθηγητὴν, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι,
ἀπλανέστατον ὁδηγόν, Ἀκάκιον πάντες, τοῦ Ἄθωνος
τὸν λύχνον, ᾠδαῖς θεοπρεπέσιν, ὑμνολογήσωμεν.

